

Zo nee:

- d) Staat de mogelijkheid van de kredietgever om de kredietnemer de in artikel 14, lid 1, tweede volzin, onder b), van richtlijn 2008/48/EG bedoelde informatie alsnog te verstrekken en daardoor de herroepingstermijn te laten ingaan, in de weg aan de aanname dat er sprake is van misbruik van recht bij de uitoefening van het herroepingsrecht op grond van het beginsel van goede trouw? Geldt dit ook voor beëindigde overeenkomsten?

Zo nee:

- e) Is dit verenigbaar met de vaste beginselen van het internationaal recht waaraan de Duitse rechter krachtens de grondwet gebonden is?

Zo ja:

- f) Hoe moeten Duitse rechtsbeoefenaren een conflict tussen de dwingende bepalingen van het internationaal recht en de door het Hof van Justitie van de Europese Unie gestelde eisen oplossen?

Ongeacht de beantwoording van de voorgaande eerste tot en met vierde prejudiciële vraag:

- 5) a) Is het verenigbaar met het Unierecht dat volgens het nationale recht bij een met een koopovereenkomst gelieerde kredietovereenkomst na een geldige uitoefening van het herroepingsrecht door de consument overeenkomstig artikel 14, lid 1, van die richtlijn

aa) het aan een consument jegens de kredietgever toekomende recht op terugbetaling van de betaalde termijnen pas kan worden ingeroepen wanneer de consument op zijn beurt het gekochte object aan de kredietgever heeft teruggegeven of heeft aangetoond dat hij het object aan de kredietgever heeft verzonden?

bb) een vordering van de consument tot *terugbetaling* van de door *hem betaalde termijnen* *na teruggave van het gekochte object* thans ongegrond is en moet worden afgewezen wanneer de kredietgever niet in schuldeisersverzuim is geraakt met de inontvangstneming van het gekochte object?

Zo nee:

- b) Volgt uit het Unierecht dat de onder a), aa) en/of a), bb), beschreven nationale bepalingen buiten toepassing moeten worden gelaten?

Ongeacht de beantwoording van de voorgaande eerste tot en met vijfde prejudiciële vraag:

- 6) Is § 348a, lid 2, punt 1, ZPO [Zivilprozessordnung (wetboek van burgerlijke rechtsvordering)], voor zover deze bepaling ook betrekking heeft op verwijzingsbeslissingen als bedoeld in artikel 267, tweede alinea, VWEU, onverenigbaar met de verwijzingsbevoegdheid waarover nationale rechterlijke instanties beschikken op grond van artikel 267, tweede alinea, VWEU, en moet die bepaling dus met betrekking tot het geven van verwijzingsbeslissingen buiten toepassing worden gelaten?

(¹) Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 2008, L 133, blz. 66).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 12 april 2021 — Actieve Verdediging der Wapenliefhebbers vzw, NG, WL / Belgische Staat

(Zaak C-234/21)

(2021/C 297/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Actieve Verdediging der Wapenliefhebbers vzw, NG, WL

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Is artikel 7, lid 4 bis, van richtlijn 91/477/EEG ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met bijlage I, punt II, categorie A, punten 6 tot en met 9, bij deze richtlijn, in strijd met artikel 17, lid 1, en de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen, doordat het de lidstaten niet toestaat te voorzien in een overgangsregeling voor de in categorie A.9 bedoelde vuurwapens die vóór 13 juni 2017 op rechtmatige wijze zijn verworven en geregistreerd, terwijl het hun wel toestaat te voorzien in een overgangsregeling voor de in de categorieën A.6 tot en met A.8 bedoelde vuurwapens die vóór 13 juni 2017 op rechtmatige wijze zijn verworven en geregistreerd?

⁽¹⁾ Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens (PB 1991, L 256, blz. 51).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht München (Duitsland)
op 13 april 2021 — S.M.**

(Zaak C-237/21)

(2021/C 297/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht München

Partijen in het hoofdgeding

Vervolgde persoon: S.M.

Andere partij: Generalstaatsanwaltschaft München

Prejudiciële vraag

Vereisen de beginselen die voortvloeien uit het arrest van het Hof van 13 november 2018 in de zaak Raugevicius (C-247/17, EU:C:2018:898) inzake de toepassing van de artikelen 18 en 21 VWEU, dat een op het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 (hierna: "EUV") gebaseerd verzoek van een derde staat tot uitlevering van een burger van de Unie met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf ook dan moet worden afgewezen, wanneer de aangezochte lidstaat krachtens het EUV verplicht is de burger van de Unie uit te leveren op grond van een internationaal verdrag, omdat deze het begrip "onderdaan" zoals bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b), EUV aldus heeft gedefinieerd dat alleen de eigen onderdanen en niet ook andere burgers van de Unie daaronder vallen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Bottrop (Duitsland) op
21 april 2021 — Fuhrmann-2-GmbH / B.**

(Zaak C-249/21)

(2021/C 297/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Bottrop

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fuhrmann-2-GmbH

Verwerende partij: B.